

Arrest

nr. 155 041 van 22 oktober 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 24 maart 2015 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 februari 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van dezelfde datum tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 26 maart 2015 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juli 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 9 juli 2015.

Gelet op de beschikking van 3 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. SENAWE, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 13 februari 2015 de bestreden beslissing waarbij de verblijfsaanvraag op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) onontvankelijk wordt verklaard.

1.2. Eveneens op 13 februari 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging de bestreden beslissingen tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten ten aanzien van beide verzoekers.

2. Over de ontvankelijkheid

Verweerder werpt in de nota met opmerkingen een exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op, in zoverre het is gericht tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten. Hij wijst er in deze op dat de bevelen werden gegeven op grond van een gebonden bevoegdheid die voortvloeit uit de toepassing van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet. Hoewel verzoekers noch betwisten zich te bevinden in de situatie van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet, noch enige verdragsrechtelijke bepaling aanvoeren waarmee de bevelen in strijd zouden zijn en aldus geen argumenten aanhalen die van aard zijn afbreuk te kunnen doen aan de vaststelling dat in casu sprake is van een gebonden bevoegdheid tot het treffen van de bevelen, dient de Raad op te merken dat de bevelen om het grondgebied te verlaten tevens vaststellen dat verzoekers geen termijn voor vrijwillig vertrek kan worden toegestaan, een materie die gepaard gaat met een discretionaire bevoegdheid.

Een onderzoek van de middelen, in zoverre zij zijn gericht tegen het gebrek aan een termijn voor vrijwillig vertrek, dient zich dan ook op.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekers voeren in een eerste middel – gericht tegen de onontvankelijkheidsbeslissing inzake de verblijfsaanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet – een schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de beginselen van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheidsbeginsel. Verder voeren zij in een tweede middel – gericht tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten – een schending aan van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel.

3.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet de partijen bij beschikking van 1 juli 2015 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

3.3. Verzoekers richten op 9 juli 2015 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoeken te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken verzoekers kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog hun visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoekers de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.4. In het proces-verbaal van 1 oktober 2015 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partijen gedragen zich naar de wijsheid voor wat de in de beschikking uiteengezette onontvankelijkheid van het beroep in de mate dat het is gericht tegen de bevelen om het grondgebied te*

verlaten betreft. Voor wat de beslissing waarbij de aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 onontvankelijk wordt verklaard betreft, stellen zij dat er wel degelijk buitengewone omstandigheden voorhanden zijn. Immers verblijven zij al zes jaar in België, gaan hun kinderen hier naar school en kunnen zij niet in hun levensonderhoud voorzien gedurende de periode die nodig is om de verblijfsaanvraag vanuit het buitenland, met name bij de Belgische diplomatieke post in Azerbeidzjan, in te dienen. Waar de voorzitter erop wijst dat dit een herhaling van de elementen van hun verzoekschrift betreft, bevestigen de verzoekende partijen dit. De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking.”

3.5. Wat betreft de ontvankelijkheid van het beroep ten aanzien van de bevelen om het grondgebied te verlaten, stellen verzoekers zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad. Hiermee weerleggen zij de stelling in de beschikking niet dat de door hen aangevoerde beginselen van bestuur geen afbreuk kunnen doen aan de vastgestelde gebonden bevoegdheid tot het geven van de bevelen. Evenmin gaan zij met dit betoog in tegen het gestelde in de beschikking aangaande hun kritiek op de afwezigheid van een termijn voor vrijwillig vertrek. Inzake de onontvankelijkheidsbeslissing aangaande de verblijfsaanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet beperken verzoekers er zich toe de elementen die zij reeds in hun verzoekschrift aanhaalden te herhalen. Evenwel gaan zij hiermee op geen enkele wijze in tegen de uitgebreide uiteenzetting aangaande deze aangevoerde elementen in de beschikking. Dit betoog is dan ook niet van aard dat het de inhoud van de beschikking aan het wankelen kan doen brengen.

3.6. Gelet op voorgaande brengen verzoekers geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking werd gesteld.

Het eerste middel ten aanzien van de onontvankelijkheidsbeslissing inzake de verblijfsaanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet is ongegrond. Het tweede middel ten aanzien van de bevelen om het grondgebied te verlaten is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoekers hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij, elk voor de helft.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA